Sara memanggil Abraham “tuan”

Philip B. Payne · terjemahan bahasa Jerman oleh Hans-Jörg Ronsdorf · November 2022 · disemak semula pada Oktober 2026

Penjelasan ringkas tentang 1 Petrus 3 mengenai hubungan suami dan isteri dalam perkahwinan oleh Philip B. Payne di Twitter, November 2022

Apakah maksudnya dalam 1 Petrus 3:6 bahawa Sara memanggil suaminya “tuan” dan bahawa dia menjadi teladan bagi wanita-wanita Kristian yang disapa oleh Petrus? Adakah hal ini menunjukkan makna kepala dan kuasa dalam perkahwinan? Tidak.

> ***1 Demikian juga kamu, isteri-isteri, tunduklah kepada suami kamu sendiri, supaya jika ada di antara mereka yang tidak taat kepada firman, mereka dimenangi tanpa perkataan melalui kelakuan isteri mereka, 2 apabila mereka melihat kelakuan kamu yang murni dan penuh takut. 3 Janganlah perhiasan kamu bersifat lahiriah, iaitu mendandan rambut dan memakai perhiasan emas atau mengenakan pakaian, 4 tetapi hendaklah perhiasan kamu ialah manusia batiniah yang tersembunyi di dalam hati, dengan perhiasan yang tidak binasa, iaitu roh yang lemah lembut dan tenteram, yang sangat berharga di hadapan Allah. 5 Kerana demikianlah juga dahulu wanita-wanita suci yang berharap kepada Allah menghiasi diri mereka dan tunduk kepada suami mereka sendiri: 6 seperti Sara taat kepada Abraham dan memanggilnya tuan; kamu telah menjadi anak-anaknya apabila kamu berbuat baik dan tidak takut akan apa-apa kengerian.***

Rujukan Petrus kepada Sara di sini sungguh menarik, kerana hanya ada satu tempat dalam Kitab Suci di mana Sara menyebut Abraham sebagai tuannya, iaitu ketika dia mentertawakan nubuat para pelawat ilahi bahawa dia akan mendapat seorang anak lelaki:

“Sara tertawa sambil berfikir: ‘Setelah aku menjadi layu dan tuanku sudah tua, adakah aku masih akan menikmati kesenangan ini?’” (Kejadian 18:12). Pada pandangan pertama, inilah teks yang aneh untuk dikemukakan oleh Petrus sebagai contoh yang patut kita ikuti.

Sesetengah orang telah mencadangkan bahawa Petrus tidak merujuk kepada kitab Kejadian, tetapi kepada kitab “Wasiat Abraham” (*Testament of Abraham*). Baru-baru ini saya telah meneliti idea ini. Saya fikir sangat diragukan bahawa Petrus mempunyai akses kepada Wasiat Abraham; kitab itu mungkin baru ditulis pada abad pertama atau kedua. Lagipun, tiada satu pun rujukan kepada “tuanku Abraham” terdapat dalam konteks ketaatan yang dapat menjelaskan rujukan Petrus. Oleh itu saya percaya bahawa kita mesti mencari jawapan kita dalam Kejadian 18. Tetapi terlebih dahulu, satu konteks penting daripada 1 Petrus!

Petrus memberikan nasihat kepada isteri-isteri Kristian yang berkahwin dengan suami bukan Kristian, pada masa kesukaran dan penderitaan yang besar bagi orang Kristian. Petrus telah menyentuh banyak cara bagaimana orang Kristian patut hidup dalam struktur sosial sedia ada dalam dunia yang memusuhi mereka.

(Hal ini tidak bermakna bahawa dia menyetujui semua struktur sosial itu!) ***Apabila dia sampai kepada soal perkahwinan, alasan yang diberikannya untuk ketundukan isteri bukanlah kerana wanita lebih rendah atau berkedudukan bawahan atau mempunyai peranan yang lain.***

Dalam dunia di mana wanita tidak mempunyai pilihan untuk pergi begitu sahaja, dan di mana seorang suami boleh memerintahkan isterinya untuk menyangkal Kristus, wanita-wanita itu dapat memenangi suami mereka yang kafir melalui kesaksian mereka yang tenang tentang Kristus. Jadi, apakah kaitan Kejadian 18 dengan hal ini? Apabila Sara bercakap tentang kesenangan atau keinginan, dia memaksudkan hubungan seksual dengan suaminya, yang dapat membawa kepada sukacita kerana seorang anak. Oleh sebab Sara mengandungkan Ishak, jelaslah bahawa dia telah mengambil bahagian bersama Abraham dalam proses ini dan mentaati nubuat itu.

Hal ini menunjukkan bahawa Petrus meyakinkan isteri-isteri Kristian, yang mungkin takut untuk mendapat anak dengan suami yang kafir dalam budaya itu, bahawa mereka tidak perlu takut akan hal itu. Hal ini mengingatkan kita kepada Paulus dalam 1 Korintus 7:14: "Jika tidak demikian, anak-anak kamu najis; tetapi sekarang mereka kudus."

Baik surat 1 Petrus mahupun kisah Abraham dan Sara tidak sesuai untuk dijadikan dasar suatu norma bagi perkahwinan yang berhierarki. Petrus memberikan nasihat pastoral bagi wanita-wanita Kristian dalam situasi yang sukar (dan, seperti yang perlu kita akui, dalam budaya yang tidak memberikan mereka sebarang pilihan).

Dalam ayat 7 Petrus berpaling kepada suami-suami Kristian yang berkahwin dengan isteri-isteri Kristian, dan untuk pertama kalinya berbicara tentang perkahwinan yang khusus Kristian.

Memang benar! Dalam Alkitab, Abraham disuruh mentaati Sara, tetapi tidak pernah sebaliknya. Septuaginta menggunakan perkataan yang sama bagi ketaatan Abraham kepada Sara dalam Kejadian 16:2 seperti dalam 1 Petrus 3:6 bagi ketaatan Sara.

> ***2 Lalu berkatalah Sarai kepada Abram: Lihatlah, TUHAN telah menutup rahimku sehingga aku tidak melahirkan anak; hampirilah hambaku perempuan itu, mungkin aku akan dibangun melalui dia. Dan Abram mentaati suara Sarai.***

Dalam 1 Petrus 3:7 Petrus berpaling kepada suami-suami Kristian yang mempunyai isteri Kristian ***dan menyeru mereka supaya tunduk kepada isteri mereka.*** Adalah penting bahawa dalam ayat ini tidak ada kata kerja utama. Terjemahan-terjemahan telah menangani hal ini dengan pelbagai cara.

> ***7 Demikian juga kamu, suami-suami, tinggallah bersama mereka menurut pengetahuan, seperti dengan bejana yang lebih lemah, iaitu bejana perempuan, dan berikanlah mereka hormat sebagai orang yang juga sama-sama mewarisi kasih kurnia kehidupan, supaya doa kamu tidak terhalang.***

Sesetengah orang bahkan telah menterjemahkan penerang berpreposisi "kata gnōsin" seolah-olah ia sebuah kata kerja, misalnya dengan "bertimbang rasalah". "Kata gnōsin" bukan kata kerja. Dan ia tidak bermaksud "bertimbang rasalah".

Petrus menulis: "Kamu suami-suami, dengan cara yang sama…" Ungkapan "dengan cara yang sama" (homoiōs) tanpa kata kerja utama ini memberitahu kita bahawa ayat itu, boleh dikatakan, meminjam sebuah kata kerja. Dia menuntut sesuatu yang selari dengan perintah-perintah sebelumnya.

Setiap satu daripada tiga bahagian sebelumnya bermula dengan perintah untuk "tunduk", dengan menggunakan kata kerja yang sama: "hypotassō". Satu-satunya perintah yang diberikan oleh konteks ialah "tunduklah", dan sekali lagi "tunduklah" sangat sesuai dengan 3:7.

Keselarian yang rapat antara "isteri-isteri yang dengan cara yang sama [homoiōs] tunduk kepada suami mereka" dan "suami-suami yang dengan cara yang sama [homoiōs] tunduk" sudah tentu membawa maksud: "suami-suami yang dengan cara yang sama tunduk [kepada isteri mereka]".

Tetapi bagaimana pula dengan hakikat bahawa isteri ialah "bejana yang lebih lemah"? Hal ini boleh membawa beberapa maksud:

Pertama, secara purata wanita lebih lemah dari segi fizikal berbanding lelaki. Suami tidak patut menggunakan kekuatan ini demi kepentingan diri sendiri, tetapi sebaliknya memperlakukan isteri mereka dengan timbang rasa dan hormat.

Kedua, hal ini mungkin merujuk kepada kedudukan sosial wanita yang lebih lemah dalam budaya itu, yang menjadikan mereka lebih mudah terdedah kepada bahaya. Arahan Petrus untuk "memberikan mereka hormat" menggunakan perkataan Yunani yang menyatakan status sosial.

Untuk menekankan kesungguhan perintah untuk tunduk dan memberi hormat, Petrus malah menambah: "Supaya tiada apa-apa yang menghalang doa kamu." Kesalingan dalam perkahwinan adalah penting bagi Allah.

Wawasan Petrus tentang perkahwinan yang khas Kristian ialah wawasan kesalingan (mutualiti), di mana suami isteri saling mengasihi, saling menghormati dan saling tunduk, saling mengakui satu sama lain sebagai sesama pewaris dan saling membina dalam iman.

Terjemahan bahasa Jerman oleh Hans-Jörg Ronsdorf, Augsburg, 8 November 2022